

Resurse de instruire pentru instructorii pe probleme de bunăstare: lecțiile 1, 2 și 10.

Directori de bunăstare zonali; specialiști zonali pe probleme de bunăstare;
specialiști regionali pe probleme de bunăstare;
comitetele de bunăstare de la nivel regional, de țară și de episcopie

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

Ilustrația de pe copertă: *Hristos vindecându-l pe bolnavul de la Betesda*, de Carl Heinrich Bloch.
Prin amabilitatea Muzeului de Artă al Universității Brigham Young.

© 2004 – 2007 Intellectual Reserve, Inc.

Toate drepturile rezervate.

Tipărit în Germania.

Aprobarea versiunii în limba engleză: 02/07

Aprobarea traducerii: 02/07

Titlul original: *Instructional Resources for Welfare Trainers: Lessons 1, 2 and 10.*

Romanian.

37058 171

CUPRINS

Introducere	iv
1. Bunăstarea spirituală și temporală	1
2. Bizuirea pe forțele proprii	3
10. Să-i ajutăm pe ceilalți să se bizuie mai mult pe forțele proprii	7

INTRODUCERE

Folosirea acestui manual

Acest manual este o resursă de instruire pentru comitetele de bunăstare de la nivel regional, de țară și de episcopie, precum și pentru consiliile de bunăstare ale episcopilor din cadrul țării. Lecțiile din acest manual ne învață principiile de bunăstare spirituală și temporală, precum și responsabilitățile episcopilor, conducătorilor preoției lui Melhisedec și conducătoarelor Societății de Alinare. În funcție de modul în care sunt îndemnați de Spirit, conducătorii trebuie să planifice și să predea aceste lecții astfel încât să ajute la rezolvarea nevoilor spirituale, emoționale și temporale ale membrilor din țară, districtul, episcopia sau ramura lor.

Caseta video *Essentials of Welfare (Informații esențiale despre bunăstare)* (5x045) sau DVD-ul *In the Service of Your God (În slujba Dumnezeului dumneavoastră)* (54645) sunt recomandate pentru a fi folosite în timpul multora dintre lecții. Această casetă video sau acest DVD pot fi comandate prin intermediul centrelor de distribuție ale Bisericii. Printre alte materiale utile în predare oferite în acest manual se numără o listă cu materialele necesare fiecărei lecții, citate din manualele Bisericii, referințe la scripturi, posibile întrebări pentru discuții și alte sugestii pentru implicarea cursanților. Sugestii suplimentare pentru predare pot fi găsite în *Îndrumarul învățătorului* (34595) și în *Predarea, nu este chemare mai mare* (36123).

Încurajarea discuției în clasă

În loc să prezentați aceste lecții ca pe niște prelegeri, ajutați cursanții să participe în mod activ la discutarea punctelor cheie ale lecției, scripturilor și citatelor din manualele Bisericii. Pe măsură ce cursanții sunt activi, ei învață punctele cheie ale lecției într-un mod mai eficient și înțeleg mai bine cum să pună în practică principiile Evangheliei. Căutați îndrumarea Spiritului pentru a decide ce întrebări să adresați, cum să le organizați și cum să le discutați. Discuția în clasă trebuie să se concentreze asupra lucrurilor care îi ajută pe membri să vină la Hristos și să-și trăiască viața ca ucenici ai Săi. Schimbați subiectul discuțiilor care nu ating aceste obiective. Pentru mai multe idei referitoare la predarea cu ajutorul întrebărilor, vezi *Predarea, nu este chemare mai mare*, p. 68-70.

Folosiți următoarele îndrumări pentru a încuraja discuțiile în clasă.

1. După ce adresați o întrebare, oferiți-le cursanților o referință la scripturi pentru ca ei să poată găsi răspunsul.
2. Adresați întrebări care conduc la analize și discuții și nu la răspunsuri de genul *da* sau *nu*. Întrebările care încep cu *de ce*, *cum*, *cine*, *ce*, *când* și *unde* sunt de cele mai multe ori cele mai eficiente în încurajarea discuțiilor.
3. Încurajați cursanții să-și împărtășească sentimentele despre ceea ce învață din lecție. De asemenea, încurajați-i să împărtășească experiențe care arată cum pot fi puse în practică în chemările lor principiile bunăstării. Faceți comentarii pozitive referitoare la contribuțiile lor. Totuși, dacă s-a spus ceva ce este în contradicție cu doctrina sau cu principiile Bisericii, asigurați-vă că acea informație eronată este corectată. Aceste principii importante ale bunăstării au sursă divină și nu trebuie să fie deformată, schimbate sau înțelese greșit. Reorientați, cu dragoste și blândețe, afirmațiile sau discuțiile care nu invită Spiritul către principiile corecte (vezi *Predarea, nu este chemare mai mare*, p. 84-87).
4. Fiți receptivi la nevoile fiecărui cursant. Chiar dacă toți cursanții trebuie încurajați să participe la discuțiile din clasă, este posibil ca o parte dintre aceștia să ezite să răspundă invitației. Puteți să discutați în particular cu ei pentru a le afla sentimentele în ceea ce privește cititul cu voce tare sau participarea lor activă în timpul lecției. Fiți atenți să nu numiți vreun cursant sau vreo cursantă care s-ar putea simți intimidată.

1 BUNĂSTAREA SPIRITUALĂ ȘI TEMPORALĂ

Obiectiv

Fiecare cursant își va lua angajamentul să înceapă să-și îmbunătățească bunăstarea spirituală și temporală.

Materiale pentru această lecție

DVD-ul *In the Service of Your God (În slujba Dumnezeului dumneavoastră)* (54645)

Declarație din *Church Handbook of Instructions*

Rugați un cursant să citească următoarea declarație:

„Asumarea responsabilității personale pentru bunăstarea spirituală și temporală a făcut dintotdeauna parte din viața trăită conform Evangheliei...

Principiile pentru îmbunătățirea bunăstării spirituale sunt:

credința în Isus Hristos;

primirea rânduielilor salvării;

rugăciunea zilnică și studiul Evangheliei;

supunerea față de poruncile lui Dumnezeu;

dragostea față de Dumnezeu, precum și dragostea pentru ceilalți și slujirea în folosul acestora;

întărirea familiei prin rugăciunea spusă împreună ca familie, prin studierea scripturilor împreună și prin dragostea și grija unuia față de celălalt;

frecventarea adunărilor Bisericii;

împărtășirea Evangheliei cu prietenii și cu rudele;

găsirea și trimiterea numelor strămoșilor decedați pentru efectuarea rânduielilor din templu.

Principiile pentru îmbunătățirea bunăstării temporale includ îngrijirea celor săraci și nevoiași, precum și faptul de a ajunge să ne bazuim pe forțele proprii, atât ca indivizi, cât și ca familii” (*Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], p. 255).

Întrebați-i pe cursanți: Cum ne ajută principiile bunăstării să devenim mai asemănători Tatălui nostru Ceresc și lui Isus Hristos?

Puncte cheie: definirea esenței bunăstării

Ajutați cursanții să înțeleagă următoarele principii și discutați-le după cum este necesar. Explicați că aceste principii sunt esența bunăstării Bisericii.

1. Toate lucrurile Îi aparțin Domnului (vezi D&L 104:14).
2. Toate lucrurile sunt spirituale pentru Domnul (vezi D&L 29:34-35).
3. Bunăstarea temporală cuprinde hrană, îmbrăcăminte, adăpost, sănătate, educație, muncă și tărie emoțională.
4. Bunăstarea spirituală cuprinde preaslăvirea lui Dumnezeu, studiul Evangheliei, întărirea familiei, primirea rânduielilor și slujirea (vezi *Church Handbook of Instructions, Book 2*, p. 255).
5. Bunăstarea spirituală și temporală rezultă din îndeplinirea voinței Domnului, așa cum este revelată prin profeții Săi.

Prezentare video: Ilie și văduva din Sarepta

Vizionați „Ilie și văduva din Sarepta” (fragment de pe DVD-ul *In the Service of Your God*), dacă îl aveți la dispoziție, sau citiți ori relatați povestea lui Ilie și a văduvei din Sarepta, care se află în 1 Împărați 17:2-24 (vezi, de asemenea, Jeffrey R. Holland, în *Conference Report*, aprilie 1996, p. 38-39 sau *Ensign*, mai 1996, p. 29).

Întrebați-i pe cursanți: Ce putem să învățăm din exemplul acestei văduve? Ce a făcut ea pentru a se salva, spiritual și temporal, pe ea și pe fiul ei? Ce ne-a sfătuit profetul din zilele noastre să facem pentru a ne îmbunătăți bunăstarea spirituală și temporală? (Răspunsurile pot cuprinde: să plătim o zeciuială întreagă; să facem donații de post generoase; să ne organizăm căminele; să nu cheltuim foarte mult; să evităm datoriile; să ne achităm toate obligațiile financiare, inclusiv ipotecile; să facem mici economii; să avem o magazie de alimente și să le întindem celorlalți o mână de ajutor. [Vezi Conference Report, octombrie 1998, p. 69-72 sau *Ensign*, noiembrie 1998, p. 52-54. Vezi, de asemenea, Conference Report, octombrie 2001, p. 89-90 sau *Ensign*, noiembrie 2001, p. 73-74].

Învățături suplimentare ale conducătorilor Bisericii

Dacă doriți, împărtășiți cursanților următoarele declarații:

„Scopul nostru principal a fost acela de a stabili, atât cât este posibil, un sistem în care să se termine cu trândăvia, relele provocate de primirea de pomână să fie desființate, iar independența, hărnicia, chibzuința și respectul de sine să se regăsească, încă o dată, printre oamenii noștri. Obiectivul Bisericii este acela de a-i ajuta pe oameni să se ajute singuri” (Prima Președinție, în Conference Report, octombrie 1936, p. 43).

„Față de fiecare bărbat și femeie... din această Biserică, ce plătește o zeciuială cinstită, indiferent dacă este mare sau mică, îmi exprim recunoștința pentru credința care este în inima dumneavoastră... Îmi exprim recunoștința față de cei care donează darul de post. Acesta nu-l costă nimic altceva pe donator decât faptul ca, o dată pe lună, să nu mănânce timp de două mese. Aceasta devine coloana vertebrală a programului nostru de bunăstare” (Gordon B. Hinckley, în Conference Report, octombrie 2001, p. 90 sau *Ensign*, noiembrie 2001, p. 74).

„Să avem câteva alimente puse deoparte care să ne poată ajuta pentru o vreme în caz de nevoie. Însă să nu intrăm în panică sau să mergem până la extreme. Să fim prudenți din toate punctele de vedere” (Gordon B. Hinckley, în Conference Report, octombrie 2001, p. 89 sau *Ensign*, noiembrie 2001, p. 73).

„Prea mulți membri ai Bisericii nu au reușit să evite datoriile care nu sunt necesare. Ei au o rezervă financiară mică sau nu o au deloc. Soluția este aceea de a se stabili un buget, de a trăi în limita posibilităților noastre și de a economisi ceva pentru viitor” (Thomas S. Monson, „Guiding Principles of Personal and Family Welfare”, *Ensign*, septembrie 1986, p. 3).

„Scopul programului de bunăstare este acela de a se îngriji de cei săraci și nevoiași, precum și acela de a-i face pe membrii Bisericii, prin supunerea lor față de principiile Evangheliei, să fie mai puternici și mai independenți” (James E. Faust, în Conference Report, aprilie 1986, p. 24 sau *Ensign*, mai 1986, p. 20).

Activitate

Rugați cursanții să evalueze singuri cât de bine urmează sfatul ce le-a fost dat de către profet și de către ceilalți conducători ai Bisericii referitor la bunăstarea spirituală și temporală. Rugați-i să aleagă unul sau două domenii în care ei pot aduce îmbunătățiri, precum și să facă și să pună în practică planuri precise pentru a începe imediat să aducă îmbunătățiri.

Mărturișiți că binecuvântările care vin datorită ascultării sfatului profetului sunt atât spirituale, cât și temporale.

2

BIZUIREA PE FORȚELE PROPRII

Obiectiv

Fiecare cursant își va lua angajamentul să se bizuie mai mult pe forțele proprii.

Materiale pentru această lecție

Exemplare ale foii de lucru Activitate de bizuire pe forțele proprii (care însoțește această lecție) pentru fiecare cursant

Declarație din *Church Handbook of Instructions*

Rugați un cursant să citească următoarea declarație:

„Salvatorul a poruncit Bisericii și membrilor acesteia să se bizuie pe forțele proprii și să fie independenți...

Pentru a ajunge să se bizuie pe forțele proprii, o persoană trebuie să muncească. Munca este un efort fizic, mental sau spiritual. Este sursa fundamentală a fericirii, a respectului de sine și a prosperității. Prin muncă, oamenii realizează multe lucruri bune în viața lor...

Pe măsură ce oamenii ajung să se bizuie pe forțele proprii, ei sunt mai bine pregătiți să îndure greutățile [și sunt] mai în măsură să se îngrijească de alți oameni nevoiași” (*Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], p. 257).

Întrebați-i pe cursanți: Ce înseamnă să ne bizuim pe forțele proprii? (Să ne bizuim pe forțele proprii înseamnă să folosim toate binecuvântările pe care le primim de la Tatăl Ceresc pentru a ne îngriji de noi înșine și de familiile noastre, precum și pentru a găsi soluții pentru propriile noastre probleme.)

Întrebați-i pe cursanți: Cum ne ajută faptul de a ajunge să ne bizuim pe forțele proprii să devenim oameni mai buni, membri mai buni ai familiei,

prieteni mai buni, membri mai buni ai Bisericii, cetățeni mai buni și ucenici mai buni ai lui Hristos?

Scriptură

Rugați un cursant să citească următoarea scriptură:

„Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință, și este mai rău decât un necredincios” (1 Timotei 5:8).

Întrebați-i pe cursanți: De ce credeți că a spus Pavel că o persoană care nu se îngrijește de ai săi a lepădat credința?

Puncte cheie

Ajutați cursanții să înțeleagă următoarele puncte și discutați-le după cum este necesar:

1. Libertatea de a alege este esențială în planul Creatorului nostru (vezi D&L 58:26-28; 2 Nefi 2:27).

Întrebați-i pe cursanți: Care este relația dintre libertatea de a alege și bizuirea pe forțele proprii?

2. Bizuirea pe forțele proprii este esențială pentru responsabilitatea noastră de a ne îngriji de familiile noastre și de noi înșine. „Tatăl Ceresc le-a dat tuturor copiilor Săi tot ceea ce au – talentele, aptitudinile și bunurile lor materiale – și i-a făcut administratori ai acestor binecuvântări (vezi D&L 104:11-13). Pentru a-și îndeplini în mod onorabil această administrare, membrii Bisericii trebuie să ajungă să se bizuie pe forțele proprii, folosind aceste binecuvântări pentru a se îngriji de ei înșiși, precum și de familiile lor (*Church Handbook of Instructions, Book 2*, p. 257).
3. Bizuirea pe forțele proprii este esențială în responsabilitatea pe care o avem de a ne îngriji de ceilalți. Președintele Marion G. Romney ne-a învățat: „Fără a se bizui pe forțele proprii,

o persoană nu poate să exercite aceste dorințe înăscute de a sluji. Cum putem să oferim ceva dacă nu avem ce anume? Hrana pentru cei flămânzi nu poate să vină de pe rafturi goale. Bani pentru a-i ajuta pe cei nevoiași nu pot să vină dintr-o geantă goală. Susținerea și înțelegerea nu pot să vină de la cei înfomețați emoțional. Predarea nu poate să vină de la cei neînvațați. Și cel mai important, îndrumarea spirituală nu poate să vină de la cei slabi din punct de vedere spiritual” (în Conference Report, octombrie 1982, p. 135 sau *Ensign*, noiembrie 1982, p. 93). Chiar și așa, nu trebuie să așteptăm până când ne putem bizui în întregime pe forțele proprii pentru a le sluji altora.

Întrebați-i pe cursanți: Prin ce se diferențiază bizuirea pe forțele proprii de materialism sau de căutarea bogățiilor? (Vezi Iacov 2:18-19).

4. Biserica îi încurajează pe membrii săi să ajungă să se bizuie pe forțele proprii în următoarele șase domenii: educația și știința de carte; sănătatea fizică; angajarea; proviziile de alimente în căminele proprii; gestionarea resurselor; precum și tăria spirituală, emoțională și socială (vezi *Church Handbook of Instructions, Book 2*, p. 257-258).

Povestea familiei Castañeda

Citiți (sau rugați un cursant să citească) povestea care însoțește această lecție. Discutați cu cei prezenți despre cum i-a ajutat viața trăită conform Evangheliei pe membrii acestei familii să ajungă să se bizuie pe forțele proprii.

Discutați despre legătura pe care acest exemplu o are cu situațiile personale ale cursanților.

Învățăături suplimentare ale conducătorilor Bisericii

Dacă doriți, discutați următoarele declarații:

„Noi toți trebuie să căutăm să avem o independență economică mai mare, un spirit mai puternic de bizuire pe forțele proprii, o dorință mai mare de a ne îngriji de noi înșine și de ai noștri”

(Gordon B. Hinckley, în Conference Report, octombrie 1982, p. 111 sau *Ensign*, noiembrie 1982, p. 76).

„Lumea scoate oamenii din mizerie. Hristos scoate mizeria din oameni iar, apoi, oamenii se scot singuri din mizerie. Lumea modelează oamenii schimbându-le mediul înconjurător. Hristos schimbă oamenii care, apoi, își schimbă mediul înconjurător. Lumea formează comportamentul uman, dar Hristos poate schimba caracterul uman” (Ezra Taft Benson, în Conference Report, octombrie 1985, p. 5 sau *Ensign*, noiembrie 1985, p. 6).

„Niciun sfânt fidel din zilele din urmă, atât timp cât este capabil din punct de vedere fizic și emoțional, nu va trece altcuiva, în mod voluntar, povara asigurării bunăstării personale sau a propriei sale familii. Atât timp cât poate, sub inspirația Domnului și prin propria sa muncă, el își va procura și va procura familiei sale lucrurile spirituale și temporale necesare vieții” (Spencer W. Kimball, în Conference Report, octombrie 1977, p. 124 sau *Ensign*, noiembrie 1977, p. 77-78).

„Am reușit destul de bine să întipărim în mintea sfinților din zilele din urmă faptul că ei trebuie să se îngrijească de propriile lor nevoi materiale și apoi să ajute la bunăstarea celor care nu-și pot procura cele necesare vieții. Dacă un membru nu poate să se susțină singur, atunci acesta trebuie să apeleze la propria sa familie, iar apoi la Biserică, în această ordine” (Boyd K. Packer, „Self-Reliance”, *Ensign*, august 1975, p. 85).

Activitate

Oferiți-le cursanților câte un exemplar al foii de lucru Activitate de bizuire pe forțele proprii, care însoțește această lecție, și rugați-i să o completeze. Încurajați cursanții să-și ia angajamentul să se bizuie mai mult pe forțele proprii, stabilind planuri precise pentru a pune în practică ideile pe care le-au scris în timpul activității.

Depuneți mărturie despre beneficiile bizuirii pe forțele proprii.

Povestea familiei Castañeda

Permiteți-mi să vă relatez o poveste pe care am auzit-o de curând în Mexic. În Torreón, am fost dus cu frumoasa mașină a bărbatului despre care vorbesc. Numele său este David Castañeda.

În urmă cu treizeci de ani, el, soția sa, Tomasa și copiii lor locuiau la o fermă mică, dărăpănată, lângă Torreón. Aveau 30 de găini, doi porci și un cal slab. Găinile le ofereau câteva ouă pentru hrană și mijloacele prin care puteau ocazional să câștige câțiva bani. Erau săraci. Atunci, i-au vizitat misionarii. Sora Castañeda a spus: „Vârșnicii au îndepărtat obstacolele din fața ochilor noștri și au adus lumina în viața noastră. Nu știam nimic despre Isus Hristos. Nu știam nimic despre Dumnezeu până când au venit ei”.

Ea avea doi ani de școală, iar soțul ei unul singur. Vârșnicii i-au învățat și, în cele din urmă, au fost botezați. S-au mutat în orașelul Bermejillo. Cu noroc, au ajuns să facă afaceri cu fier vechi, cumpărând mașini distruse. Această afacere a condus la asocierea cu diverse companii de asigurări și cu alte persoane. Treptat, au dezvoltat o afacere prosperă în care munceau tatăl și cei cinci fii ai săi. Având credință, și-au plătit zeciuiala. Și-au pus încrederea în Domnul. Au trăit conform Evangheliei. Au slujit în orice chemare li s-a dat. Patru dintre fiii lor și trei dintre fiicele lor au slujit în misiuni. Cel mai tânăr dintre fii slujește în prezent în Oaxaca. Ei au acum o afacere foarte mare, care le-a adus prosperitate. Au fost ridiculizați de către criticii lor. Răspunsul lor este mărturia despre puterea Domnului în viața lor.

Aproximativ 200 de persoane dintre membrii familiei lor și dintre prieteni s-au alăturat Bisericii datorită influenței lor. Peste 30 de fii și fiice dintre membrii familiei și dintre prieteni au slujit în misiuni. Ei au donat pământul pe care se află acum o capelă.

Copiii, fiind adulți acum, și părinții merg, pe rând în fiecare lună, în Mexico City pentru a face munca din templu. Ei sunt o mărturie vie a marii puteri a acestei lucrări a Domnului de a înălța și de a schimba oamenii. Ei sunt la fel ca mii și mii de oameni din întreaga lume care trăiesc miracolul mormonismului ca o mărturie a divinității lucrării care intră în viața lor [Gordon B. Hinckley, în Conference Report, aprilie 1998, p. 91-92 sau *Ensign*, mai 1998, p. 70].

ACTIVITATE DE BIZUIRE PE FORȚELE PROPRII

În calitate de membri ai Bisericii, trebuie să ajungem să ne bizuim pe forțele proprii în următoarele șase domenii: (1) educația și știința de carte; (2) sănătatea fizică; (3) angajarea; (4) proviziile de alimente în căminele proprii; (5) gestionarea resurselor și (6) tăria spirituală, emoțională și socială (vezi *Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], p. 257-258). Luați-vă angajamentul să ajungeți să vă bizuiți pe forțele proprii punându-le în practică în viața dumneavoastră.

Alegeți unul dintre cele șase domenii și enumerați dedesubt cinci modalități prin care puteți să ajungeți să vă bizuiți pe forțele proprii în domeniul respectiv.

Domeniul bizuirii pe forțele proprii: _____

Lucruri pe care le puteți face pentru a vă bizui mai mult pe forțele proprii:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

10 SĂ-I AJUTĂM PE CEILALȚI SĂ SE BIZUIE MAI MULT PE FORȚELE PROPRII

Obiectiv

Membrii comitetului de bunăstare și specialiștii pe probleme de bunăstare vor putea să-i ajute mai bine pe ceilalți să se bizuiască mai mult pe forțele proprii.

Materiale pentru această lecție

Formularul Analiza nevoilor și resurselor (32290, însoțește această lecție); câte un exemplar pentru fiecare cursant

Declarație din Church Handbook of Instructions

Rugați un cursant să citească următoarea declarație:

„Dacă membrii Bisericii fac tot ce pot pentru a-și asigura cele necesare, dar nu reușesc să-și satisfacă nevoile elementare, ei trebuie să apeleze pentru ajutor întâi la familia lor [extinsă]. Când acest lucru nu este suficient, Biserica este pregătită să ajute” (*Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* [1998], p. 256).

Scriptură

Rugați un cursant să citească următoarea scriptură și discutați despre modul în care bizuirea pe forțele proprii aduce bucurie:

„Fiecare să-și cerceteze fapta lui, și atunci va avea cu ce să se laude numai în ce-l privește pe el, și nu cu privire la alții; căci fiecare își va purta sarcina lui însuși” (Galateni 6:4-5).

Puncte cheie

Ajutați cursanții să înțeleagă următoarele puncte și discutați-le după cum este necesar:

1. Membrii au ca responsabilitate principală asigurarea bunăstării lor spirituale, materiale și sociale. Președintele Spencer W. Kimball ne-a învățat: „Niciun sfânt fidel din zilele din urmă, atât timp cât este capabil din punct de vedere fizic și emoțional, nu va trece altcuiva, în mod voluntar, povara asigurării bunăstării personale sau a propriei sale familii. Atât timp cât poate, sub inspirația Domnului și prin propria sa muncă, el își va procura și va procura familiei sale lucrurile spirituale și temporale necesare vieții” (în Conference Report, octombrie 1977, p. 124 sau *Ensign*, noiembrie 1977, p. 77-78).
2. Când îi ajutăm pe membrii nevoiași, nu trebuie să le luăm responsabilitatea pe care o au ei, aceea de a-și rezolva propriile probleme. Vârstnicul Marvin J. Ashton le-a dat următorul sfat celor care îi ajută pe alții: „Cineva care înțelege într-adevăr și se identifică afectiv cu o altă persoană nu rezolvă problemele acesteia, nu se ceartă, nu relatează o poveste care este mai interesantă sau mai tragică, nu acuză și nu [îi] ia libertatea de a alege. El pur și simplu ajută acea persoană să se bizuiască pe forțele proprii și să-și clădească propria imagine pentru a putea încerca să găsească propriile soluții” (în Conference Report, octombrie 1981, p. 128-129 sau *Ensign*, noiembrie 1981, p. 91).
3. Vârstnicul Dallin H. Oaks ne-a învățat: „Creșterea [personală] cerută de planul Evangheliei are loc doar în condițiile efortului și responsabilității individuale. Nu poate să aibă loc în condiții de dependență. Orice ne face să depindem de altcineva în ceea ce privește deciziile sau resursele pe care am putea să le luăm sau să ni le procurăm singuri, ne slăbește spiritualitatea și ne încetinește creșterea către ceea ce planul Evangheliei urmărește ca noi să fim” (în Conference Report, octombrie 2003, p. 42 sau *Ensign*, noiembrie 2003, p. 40).

4. „Obiectivul Bisericii este acela de a-i ajuta pe oameni să se ajute singuri. Munca trebuie să fie încoronată din nou ca principiul conducător al vieții noastre ca membri ai Bisericii” (Prima Președinție, în Conference Report, octombrie 1936, p. 3).
5. Episcopul sau președintele de țarăș pot să cheme diverși specialiști pe probleme de bunăstare în cadrul comitetului de bunăstare al episcopiei sau al țarășului pentru a-i ajuta pe membri să ajungă să se bizuie pe forțele proprii (vezi *Church Handbook of Instructions, Book 2*, p. 259-260).

Întrebați-i pe cursanți cum i-au ajutat ei sau specialiștii pe probleme de bunăstare din episcopia sau din țarășul lor pe membri, astfel încât aceștia să ajungă să se bizuie pe forțele proprii. (Reamintiți-le să nu împărtășească informații confidențiale.)

6. Episcopul poate să folosească formularul Analiza nevoilor și resurselor (care însoțește această lecție) pentru a-i ajuta pe membrii nevoiași să înceapă să întocmească planuri care conduc la bizuirea pe forțele proprii. Împărțiți exemplare ale formularului, revedeți-l și explicați-l pe scurt împreună cu grupul.
7. Bizuirea pe forțele proprii este un proces care cuprinde pașii următori:
 - înțelegerea situației curente;
 - alegerea unui obiectiv;
 - întocmirea unui plan pentru a-l realiza;
 - identificarea resurselor disponibile;
 - urmarea planului.

Când o persoană nu se bizuie pe forțele proprii este important ca, înainte ca ea să stabilească un obiectiv, s-o ajutăm să-și înțeleagă situația curentă și motivele care există, altfel persoana respectivă ar putea să nu-și stabilească cel mai potrivit obiectiv.

Întrebați-i pe cursanți: Cum îi pot ajuta conducătorii pe membrii nevoiași să dezvolte planuri pentru a ajunge să se bizuie pe forțele proprii? Cum îi pot ajuta ei pe membri să-și ducă la îndeplinire planurile lor?

Studiu de caz

Împărțiți exemplare ale formularului Analiza nevoilor și resurselor și citiți următorul studiu de caz:

Dumneavoastră sunteți specialistul episcopiei pe probleme de bunăstare. Episcopul v-a rugat să ajutați o membră a episcopiei care a venit la el și i-a cerut ajutorul. Dumneavoastră trebuie s-o ajutați să se bizuie mai mult pe forțele proprii.

Ea este necăsătorită, are până în 45 de ani și nu are copii. A absolvit liceul pedagogic și are o diplomă de învățătoare. Cu toate acestea, de mulți ani nu are o slujbă cu normă întreagă din cauza problemelor persistente de sănătate. Are astm și din cauza lipsei de activitate fizică are probleme de sănătate. Acum, ea primește din partea guvernului o pensie pentru persoane cu handicap, însă este prea mică pentru a putea trăi din ea. Ea i-a cerut episcopului să-i ofere ajutor financiar suplimentar. Când o întrebați ce planuri de viitor are, ea vă spune că face deja tot ce poate.

Rugați cursanții să folosească formularul Analiza nevoilor și resurselor pentru a ajuta această persoană să dezvolte planuri care s-o conducă la bizuirea pe forțele proprii. Rugați-i, apoi, să discute despre modul în care vor aborda sarcina de a o ajuta pe această persoană să ajungă să se bizuie pe forțele proprii. (Dacă este cazul, amintiți-le pașii procesului de bizuire pe forțele proprii enumerați mai sus.) Dacă grupul este mare, împărțiți cursanții în grupuri de discuție mai mici; invitați, apoi, cursanții să împărtășească ideile generate în timpul discuțiilor lor.

Activitate

Rugați cursanții să se împartă în grupuri de doi sau mai mulți și să discute despre modalitățile prin care ei îi pot ajuta pe alții să ajungă să se bizuie pe forțele proprii. Rugați-i să scrie ceea ce vor încerca să facă după această lecție.

Depuneți mărturie despre binecuvântările care vin atunci când oamenii trăiesc în acord cu principiul bizuirii pe forțele proprii.

Numele membrului

Adresă

Telefon

Episcopie

Stălp

Angajat la

Ocupația

Telefon

Numele și vârstele membrilor familiei pe care îi are în întreținere

Instrucțiuni

Episcopul ajută persoana respectivă să-și satisfacă necesitățile imediate, în timp ce comitetul de bunăstare al episcopiei, format din conducători ai Cvorumului Preoției și ai Societății de Alinare, o ajută întocmind un plan care să aibă ca rezultat întreținerea prin resurse proprii.

1. Se stabilesc necesitățile individuale și ale familiei.
2. Se identifică resursele individuale, ale familiei, ale Bisericii și alte resurse.
3. Se ajută membrul să întocmească un plan de întreținere prin resurse proprii.
4. Se repartizează locuri de muncă potrivite calificării beneficiarului.

Necesități imediate

Stabiliți împreună cu membrul necesitățile sale imediate. Necesitățile trebuie să fie enumerate mai jos și pot include: alimente, îmbrăcăminte și locuință; bani pentru achitarea notelor de plată pentru asistență medicală și servicii publice sau alte necesități.

Resurse pentru satisfacerea necesităților imediate

Resurse provenind de la membru, familia sau rudele sale, Comitetul de bunăstare al episcopiei, alte resurse ale Bisericii și ale comunității.

1. Resursele membrului

2. Membrii familiei și cum pot ajuta aceștia (părinți, copii, rude, alții)

3. Alte resurse și cum pot ajuta acestea

Condiții ce trebuie îndeplinite pentru a ajuta un membru să devină o persoană ce se întreține prin resurse proprii

Stabiliți împreună cu membrul ce condiții trebuie îndeplinite pentru a deveni o persoană ce se întreține prin resurse proprii. Condițiile trebuie enumerate mai jos și acestea pot include locuință, loc de muncă, pregătire profesională, școlarizare și așa mai departe.

Plan pentru satisfacerea condițiilor ce trebuie îndeplinite de membru pentru a deveni o persoană ce se întreține prin resurse proprii

Stabiliți împreună cu membrul un plan pentru satisfacerea condițiilor ce trebuie îndeplinite de membru pentru a deveni o persoană ce se întreține prin resurse proprii, plan care să cuprindă modul de obținere a resurselor necesare și perioadele de timp în care se vor obține.

Munca sau serviciul ce urmează a se presta Menționați, mai jos, repartiția acceptată de membrii familiei pentru a desfășura o muncă, potrivit capacității lor, în schimbul bunurilor sau serviciilor primite.

Semnături

Semnătura membrului

Data

Semnătura episcopului

Data

Notă: Termenii episcop și episcopie din acest formular se referă și la președintele de ramură și ramură.

32290 171